

DECIZIA NR.22/13.06.2006
privind soluționarea contestației formulate de S.C X

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Sibiu a fost investită în baza art.179 din O.G.92/2003 republicată cu soluționarea contestației formulate de **S.C.” X” S.R.L.** împotriva măsurilor dispuse prin Actele constatatoare nr./14.04.2006, – /17.04.2006 întocmite de Biroul Vamal Mediaș și comunicate petentei în data de 22.04.2006.

Contestația a fost depusă prin poștă în data de 06.05.2006 în termenul legal impus de art.177 (1) din O.G.92/2003 republicată, fiind înregistrată la organul vamal sub nr./08.05.2006 iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu cu nr./18.05.2006.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin A.C. menționate mai sus privind plata la bugetul statului a sumai totale de XXXX lei din care :

- taxe vamale = XXX lei
- comision vamal =XXXXX lei
- TVA = XXXX lei

I. Prin contestația formulată petenta invocă următoarele :

- mărfurile importate cu facturile în cauză îndeplinesc condițiile pentru origine în spațiul U.E. deoarece firma exportatoare din Germania a emis aceste facturi cu textul de regim preferențial conform prevederilor legale ;
- vămuirea bunurilor acoperite de aceste facturi s-a efectuat la vama de interior din Germania fără vreo rezervă cu privire la originea lor ;
- susținerea ulterioară a administrației vamale germane că bunurile nu îndeplinesc condițiile de origine din C.E. este nejustificată.

II. Biroul Vamal Mediaș prin A.C. nr.14.04.2006 și /17.04.2006 a reținut următoarele :

S.C."X S.R.L. a efectuat importuri de anvelope uzate din Germania conform următoarelor declarații vamale de import :

- DVI I/26.06.2001 - F.ext. FN/19.06.2001 ;
- DVI I/21.08.2001 - F.ext. FN/10.08.2001 ;
- DVI I23.10.2001 - F.ext. FN/16.10.2001 ;
- DVI I/07.11.2001 - F.ext. FN/30.10.2001 ;
- DVI I /04.01.2002 - F.ext. FN/21.12.2001.

Pentru mărfurile achiziționate societatea a beneficiat la momentul importului de tratament tarifar preferențial – reducere sau exceptare de drepturi vamale, regim solicitat și acordat în baza declarației de origine de pe factura externă în conformitate cu O.U.G. 192/2001.

Autoritatea Națională a Vămilelor București cu adresa nr/06.01.2006 transmite Biroului Vamal Mediaș răspunsul autorității vamale germane cu nr.-1/09.12.2005. Vama germană în urma controlului ulterior efectuat pentru certificatele de circulație a mărfurilor EUR1 emise în data de 03.09.2003 aferente facturilor externe în cauză a constatat că mărfurile respective nu sunt de origine preferențială și ca urmare nu beneficiază de regim preferențial.

În consecință, organul vamal a procedat la recalcularea drepturilor vamale pentru operațiunile de import efectuate de societate și stabilirea unei obligații vamale suplimentare datorată bugetului de stat.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestației, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, petenta pentru importurile efectuate în perioada 26.06.2001 – 04.01.2002 a beneficiat de regim tarifar preferențial la data importului în sensul aplicării unei cote reduse sau zero pentru taxele vamale și comisionul vamal, regim acordat în baza declarațiilor de origine din facturile externe.

În drept, sunt aplicabile prevederile :

- **art.68 din Legea 141/1997** privind Codul Vamal al României precizează în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil :

“(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte”.

“(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar” ;

- **art. 106 lit.c) din H.G.1114/2001** pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României unde se arată că “Biroul Vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor, verificarea acestuia în următoarele cazuri :

(.....)

c).în orice alte situații decât cele prevăzute la lit.a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine” ;

- **art.32 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”** și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte ratificat prin O.U.G.192/2001 unde cu privire la verificarea dovezilor de origine se menționează :

“1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare are suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții speciale stipulate în acest Protocol.

(.....)

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop are dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător”.

Din aceste texte rezultă că autoritatea vamală română poate solicita în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare de la autoritatea vamală a țării exportatoare, în speță Germania, pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul ca dovadă a originii mărfurilor.

În acest sens, verificarea ulterioară a dovezilor de origine a fost efectuată de către autoritatea vamală germană, rezultatul acestei verificări fiind comunicat Autorității Naționale a Vămirilor cu adresa nr.XXX-1/09.12.2005, constatându-se că bunurile nu sunt de origine preferențială și ca urmare nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

Drept urmare numai controlul “a posteriori” era în măsură să aprecieze legalitatea declarațiilor de origine din facturile externe și a certificatelor de origine EUR 1.

Astfel, pentru ca un bun ce face obiectul unei operațiuni de import, să beneficieze de tratament tarifar preferențial, nu este necesar și suficient ca acel bun să fie produs sau considerat a fi produs în una din țările membre ale U.E., ci este obligatoriu ca bunul respectiv să fie însoțit de o dovadă de origine (certificat de origine EUR 1 sau declarație pe factură) care trebuie să îndeplinească anumite condiții de valabilitate.

În acest sens s-a pronunțat și autoritatea vamală germană în urma controlului ulterior efectuat din care rezultă că bunurile nu au fost însoțite de o dovadă de origine validă în sensul Protocolului anexă la Acordul European.

Sușținerea petentei că beneficiază de tratament tarifar preferențial deoarece bunurile au fost produse sau considerate a fi produse în cadrul U.E. datorită unor inscripționări pe bunurile importate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât s-a constatat prin verificarea dovezilor de origine că acestea nu au fost emise legal, fapt pentru care vama germană nici nu mai face vreo mențiune cu privire la locul producerii bunurilor.

Întrucât petenta nu beneficiază de regim tarifar preferențial sunt aplicabile prevederile :

- **art.107 din H.G.1114/2001** unde se specifică clar că : *“în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”* ;
- **art.61 (1) din Legea 141/1997** : *“Autoritatea vamală are dreptul ca, în perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”*.

Sușținerea de către petentă că termenul de 5 ani a fost depășit nu este justificat întrucât recalcularea drepturilor vamale de import s-a efectuat de la data DVI, iar data din A.C. întocmite nu depășește acest termen ;

- **art.141 din Legea 141/1997** unde se precizează :
*“(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import (...), datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.
(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”* ;
- **art.40 din H.G.1114/2001 specifică** : *“Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, (.....) are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește :*
 - a). *exactitatea datelor înscrise în declarația vamală ;*
 - b). *autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală ;*
 - c). *plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”*.

În concluzie, aceste prevederi legale au fost încălcate de petentă prin întocmirea și depunerea la Biroul Vamal Mediaș a D.V.I. având la bază facturi externe și certificate de origine EUR 1 ce nu îndeplinesc condiția de validitate și ca urmare nu pot fi luate în calculul aplicării unui regim vamal preferențial.

Pentru considerentele reținute în baza art.181 (5) din O.G.92/2003 republicată,
se

D E C I D E :

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de XXXX lei datorie vamală, din care :

- taxe vamale - XXXXX lei
- comision vamal - XXXX lei
- TVA - XXXX lei.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

L.